

Nosaltres i la ciutat

Segons la meua opinió, la majoria de les ciutats no estan preparades per a les persones que necessitem per desplaçar-nos una cadira de rodes.

Quan passegem pels carrers, necessitem habitualment l'ajuda d'altres persones, ja que algunes rampes tenen massa pendent o les voreres són massa altes i no les podem pujar. Per altra part, els mitjans de transport no estan adaptats i la majoria no tenen rampes per tal que hi puguem accedir, la qual cosa provoca dificultats en els desplaçaments de manera autònoma per la ciutat.

Aquesta problemàtica també es manifesta quan intentem desenvolupar la nostra vida quotidiana en altres àmbits, com, per exemple, anar a comprar al supermercat, ja que no podem accedir als productes que es troben en les prestatgeries més elevades. Quan anem a comprar-nos roba en una botiga, massa sovint els emprovadors són excessivament reduïts i no hi ha espai suficient ni per a la cadira de rodes ni per a la persona que ens ajuda.

Per concloure, la majoria de la societat hauria de posar-se en el nostre lloc i prendre consciència de la nostra realitat, ja que totes les persones algun dia podrien trobar-se en la nostra situació.

Marta Abelló Vila
Centre Ocupacional AREMI
Lleida

El 7 de febrer de 2006, a la sala d'exposicions dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat es va inaugurar l'exposició **Marçal, humor gràfic**. L'exposició ha restat oberta fins el 24 de febrer. En Marçal és membre de l'equip de redacció d'aquesta revista.

Prohibit Prohibir

Hi ha moments en què tinc ganes de cridar: eh, que jo sóc del segle passat! Encara recordo la dictadura franquista! La veritat és que des del canvi de segle ja hem tingut dos començaments d'any una mica apoteòsics, molt europeus, clar, però que sempre ens acaben tocant la butxaca.

El primer d'aquests canvis va suposar l'entrada de l'euro, monedes noves, valors diferents i preus a l'alça per arrodonir.

Després d'un temps en què ja ens hem avesat a les diferències monetàries tot i que molta gent encara fem el càlcul mental en pessetes, hem anat augmentant les novetats amb noves lleis i prohibicions, sobretot a nivell de trànsit, que no diré pas que no estiguin bé per disminuir els perills d'accidents, però entre armilles fosforescents, controls d'alcoholèmia, radars, etc., ja anem tots una mica paranoics quan agafem el cotxe.

Aquest any el vam començar amb una nova llei repressiva, la del tabac. Molt aplaudida i criticada alhora. Semblava que seria fàcil d'aplicar: no es pot fumar a la feina, només els estancs poden vendre tabac i els bars han de decidir-se entre deixar fumar, habilitar dos espais diferents o prohibir el tabac en els seus negocis.

No era gaire complicat, no? Però quin daltabaix! Preus de tabac que pugen i baixen, vagues en els quioscs, estanquers que ja no saben el que poden comprar o vendre segons vulguin guanyar-se la vida o arruïnar-se, propietaris de bars petits plantejant-se de tancar davant les amenaces ministerials, unes empreses col·locant cendrers a les façanes i

d'altres discutint i atenent les queixes dels treballadors per com es regula el permís per sortir a fumar o no, pujades desmesurades d'impostos per tal de compensar les pèrdues econòmiques que suposa el descens en la venda de tabac i els fumadors tan despistats i empenyats que ja no saben cap a on girar-se. Un caos.

Jo, idealista com sempre, crec que caldria invertir més en l'educació i en la família i ensenyar a ser respectuosos i tolerants. Potser és que la Llei no m'afecta gaire perquè a l'escola, evidentment, no fumo i no volto gaire per les cafeteries, però ja començo a estar cansada del descontentament que aquesta situació produeix. Em sembla injust que tothom hagi de pagar més impostos per mantenir unes decisions del Govern que estan produint més atur i descontentament que cap altra cosa i que, a més a més, es faci en nom de la salut i la convivència. És curiós, però conec famílies destrossades pels problemes amb la droga, l'alcohol, el joc; fins i tot famílies que han perdut munts de diners per les addiccions d'algun dels seus membres als telèfons eròtics i a les pàgines porno d'internet. Per no fer esment dels mals produïts per les modes socials que generen malalties com l'anorèxia o la bulímia. Però mira, tot això deu ser més saludable que el tabac perquè encara no està prohibit.

I que no es confongui ningú. No estic en contra d'una regulació del fet de fumar en llocs públics o a la feina perquè és important respectar els altres i evitar allò que els molesta. El que no cal és fer-ne una croada amb una llei excessivament dura, sobretot quan hi ha tantes altres addiccions tant perjudicials o més davant les quals es tanquen els ulls i es gira l'esquena. O potser no, potser començarem el 2007 amb una nova llei prohibint l'alcohol i una nova pujada d'impostos. Qui sap! Segurament el millor per a la nostra salut és lliurar-nos del pes dels euros a les butxaques, no fos cas que acabéssim amb mal d'esquena.

Anna Gairí

Projecte solidari

PROJECTE SOLIDARI DEL 0,7 A BAJA KUNDA (GÀMBIA)

Després de fundar l'associació Alpicat Solidari, la vam registrar. Per molt que costés, ja tenim NIF provisional. Això ens permetrà treure diners de la partida corresponent i així poder iniciar el nostre desitjat projecte.

Hem parlat amb el regidor d'ERC de Cooperació i Desenvolupament de la Paeria de Lleida. Ens ha recomanat que en propers projectes col·laborem amb el Fons Català de Cooperació. Per cert, Lleida també està desenvolupant un projecte a Gàmbia.

A) El pressupost és de 15.000 € anuals; amb un romanent de tres anys donaria un pressupost total 45.000 €.

OBJECTIUS DEL PROJECTE SOLIDARI A GÀMBIA

A) Observar i analitzar les situacions (tant socials, culturals, com econòmiques, etc.) del poble gambià (Baja Kunda).

B) De les situacions analitzades en sortiran els objectius. Aquests serviran per crear el projecte.

C) Engregar el projecte.

D) Supervisar el projecte.

CAMPS A ESTUDIAR

A) SANITARI. Podem distingir les malalties comunes de les malalties de transmissió: com la SIDA.

B) ENSENYAMENT. És l'objectiu inicial pel qual tots els grups representats a l'Ajuntament d'Alpicat estan d'acord: que es desenvolupi el 0,7% en aquet àmbit. Aquí incloem tot el material escolar com: llapis, llibretes, llibres, transport escolar... Hem destacat que tenim la prioritat d'escolaritzar el major nombre de NENES perquè són les grans afectades per la greu analfabetització de Gàmbia.

C) AGRARI. Gàmbia és un bon productor de fruits, com el cacau. Hem d'estudiar el medi i desxifrar les mancances com els sistemes reg per millorar, si és possible, com aprofitar millor l'aigua, un bé escàs. Valorar la possibilitat, si és necessari, per al millor desenvolupament agrícola, de la compra d'un tractor.

D) INTERCANVIS. És una de les claus de l'evolució humana: la interrelació humana. Es podria fer un conveni perquè vingués gent de Baja Kunda a treballar a la campanya de la fruita a Alpicat. I també es podria fer que gent d'Alpicat, mitjançant l'associació Alpicat

Solidari, pogués fer feina en camps de treball permanents a Gàmbia, especialment a la zona de Baja Kunda.

QÜESTIONS PER FIXAR ELS OBJECTIUS

- 1) Quina quantitat de nens i nenes de menys de 14 anys estan escolaritzats?
- 2) Quins medicaments són necessaris i dels quals n'hi ha una manca considerable?
- 3) Si es creés una cooperativa; quines eines necessitarien?
- 4) Segons la zona agrícola, és necessària l'adquisició d'un tractor?
- 5) Quin és l'estat, entre la població, de la SIDA?
- 6) És necessari un hostatge, per als animals?
- 7) Quin és el transport adient per desplaçar-se els/les estudiants a les escoles?
- 8) Quin tipus d'animals serien necessaris per alimentar la població, especialment la infantil?
- 9) Quines zones són les més pobres de Gàmbia?
- 10) Quines són les zones més poblades de Gàmbia?
- 11) Quines són les zones més adients per fer un camp de treball?
- 12) Quines són les malalties més comunes de la gent de Gàmbia?
- 13) Com són els sistemes de reg a Gàmbia?
- 14) Com es pot aprofitar, administrar i purificar l'aigua?
- 15) Quina quantitat de material escolar necessiten els/les estudiants gambians/anes?
- 16) Quins són els productes agrícoles que donarien majors quotes de productivitat?
- 17) Quines persones gambianes serien les adients per vindre a la campanya de la fruita d'Alpicat?
- 18) Quina és la quantitat d'analfabetització infantil i adulta que hi ha a Gàmbia?
- 19) Quina és la valoració del projecte del consell d'ancians gambià?
- 20) Quina quantitat de gent d'Alpicat Solidari, podria ser necessària en un camp de treball?

Al març es va dur a terme un viatge de prospecció a Gàmbia (Baja Kunda) amb gent d'Alpicat Solidari per poder plantejar els objectius fixats anteriorment.

Jordi Serès i Adillon
Alpicat Solidari

